

Megfizethetetlen filléres emlékek

Mai előadásunk egyedi és megismételhetetlen, mint minden olyan összegző műsor, amely egy egész éves munkát felölel, bemutat a teljesség igénye nélkül, hiszen a tanév minden mozzanatát lehetetlen felidézni. Válogatást látunk az elkövetkezőkben a gyermekek, felnőttek ez évi új táncaikból, felújított régebbi koreográfiáiból, meglepetés percekben is részünk lehet – így köszöntötte június 2-án a Művelődési Ház zsúfolásig telt színháztermében Maticsné Szabó-Kovács Ágnes a Kisfaludy Mihály Általános Iskola néptánc tanszakának évzáró műsorára ellátogató vendégeket, akik valóban, több szempontból is egyedi és megismételhetetlen programnak, perceknek, érzéseknek lehettek részesei.

A műsor ugyanis nemcsak az apróságok, majd egyre nagyobbak, egyre ügyesedő tánctudásából adott ízelítőt, s idézte fel az elbállagó diákok filléres emlékeit, az iskolától a nyugállományba készülő László Márta néptáncpedagógus is búcsúzott, tanszakvezetőként az utolsó évzáróra készítette fel a kisebb-nagyobb gyerekeket, fiatal felnőtteket, s lépett maga is színpadra.

Elsőként a legifjabbak, a Vackor Aprók táncolva énekeltek, énekelve játszottak, majd – jól érzékeltetve az évek alatt elérhető hatalmas fejlődést – a művészeti iskola legidősebb táncosai adtak ízelítőt bodrogközi hagyományokból, táncokból. Egyszer volt, vagy nem is volt... igen, volt

egyszer egy huncut, vidám kiskecske. Igen szerette a káposztát, mint minden gida. Sok bosszúságot, de annál több örömet okozott gazdájának elevevességével – leginkább akkor, amikor előkerült hosszas keresés után...

➔ 3. oldal

Megcsendülő színek

„Hittel vallom, hogy egy festmény megtekintése legyen ünnep a szem számára” – vallja Stréli Róbertné, Keresztély Piroska. A tatabányai festőművész alkotásaival május 18-án ünnepet varázsolt a környei Művelődési Házba, s ez az ünnep július 3-áig tart mindazok számára, akik megtekintik a „Megcsendülő színek” című tárlatot.

Az alkotó első önálló kiállítását Tatan rendezték meg 2005 nyarán, még abban az esztendőben Környén is bemutatkozott, s 13 év elteltével a 25. tárlat megnyitását ünnepelhetők a községben a jelenlévők, akiket szép számmal vonzottak a gyönyörű selyemfestmények és akril technikával készült al-

kotások, elhozva a szem, a lélek ünnepét is, vagy, ahogy Sulyok Teréz festőművész a megnyitón fogalmazott – a megnyugvás szigetét.

De hiszen volt egy mozdulata, feléd fordult, mint aki egész lényével mozdul, felé fordultál, mint aki egész lényével válaszol, megölelt, mint aki először ölel, mint aki utoljára ölel, megölelted, mint aki először ölel, mint aki utoljára ölel. Mégis csak ennyit mondtam: szeretlek. – *Hervay Gizella*, a másikhöz vezető út kereséséről megfogalmazott gondolatai *Török Zsuzsa Gyöngy* előadóművész tolmácsolásában csaltak könnyeket *Piroska* szemébe, hiszen ők valamikor nagyon régen már megtalálták ezt az utat, s azóta nem is tértek le róla.

Svétecz László önkormányzati képviselő is régi, négy évtizedes barátként köszöntötte az alkotót, s szólt a szárnybontogatásáról, a már gyermekként megmutatkozó tehetségéről, életútjáról, amely a pályaválasztáskor elsodorta a művészettől, de végül – hogy sok-sok napot varázsolhasson ünnepé – visszakanyarodott, s kiteljesedhetett az alkotásban.

Stréli Róbertné, *Keresztély Piroska* az akvarellfestést *Madarász Tibor* festőművésztől, a selyemfestést *Sulyok Teréz* festőművésztől sajátította el, nyugdíjasként tovább képezte magát a Képzőművészeti Szabadegyetemen, ahol *Báilványos Huba*, *Atlasz Gábor* és *Dóri Éva* voltak a tanárai.

➔ 2. oldal

Megcsendülő színek

...folytatás az első oldalról

Sulyok Teréz tárlatka-
vizolásában az alkotó
virágábrázolását emelte
ki, mellyel a növények
formagazdagságát,
szépségét adja visz-
sza, mindez lelki békét,
harmóniát sugározva
felőlti energiával a lá-
togatót. A képekben a
művész úgy rendezi a
természetben látott je-
lenségeket, hogy a fest-
mény minden részlete a
mondanivalót szolgálja.
A kompozíciónak jut az a
szerep, hogy a kép belső
sugárzását létrehozza,
szabályozza, ami által a

vonalak, színek megelevenednek. Az átlé-
nyegítés legfőbb eszközeként a kompozíció
irereli a mű valamennyi elemét egyazon
irányba, és változtatja meg szemlélődésünk
módját, emeli fel szemünket az érzelmi vilá-
gunkba – fogalmazott, a selyemképek igazi
gyöngyszemeként jellemezve a Komló címűt,
melyet visszafogott színvilág, tört árnyalatok
jellemeznek, és a részlet gazdag kidolgo-
zottság mellett a selyem anyagszerűsége
is felragyog, kitűnik. *Piroska* a selyem és az
akril közötti különbség felfedezését ajánlotta

mindenk számára, hiszen – mint mondta – a
selyem sokkal jobban kidolgozható, a festék
és az anyag finomsága miatt igazán szép vé-
kony vonalak húzhatók. Az akril festék viszont
jóval sűrűbb, nem teszi lehetővé az aprólékos
kidolgozást, s bár valamennyi képet ugyan-
az a kéz készítette, látható a különbség.
Az alkotó egy személyes élményét is meg-
osztotta, az egyetlen olyan alkotásra hívva
fel a figyelmet, melynek nincs feltüntetve
a címe. A kis kép, rajta egy kézben tartott
kisbabával, a művész bemutatkozója alatt

lyek a színek hatásai, akár tudatosan fo-
gadja őket az ember, akár nem. Csak, aki
lényének mélyebb régióiban is érzékelni
tudja a világot, az képes átélni a külön-kü-
lön, vagy együttesen megcsendülő színek
hangzási értékeit anélkül, hogy a tárgyakra
vonatkoztatná azokat.

Stréli Róbertné, Keresztély Piroska kiállí-
tása július 3-ig tekinthető meg a környei
Művelődési Házban hétköznapokon 10
és 17 óra között, hétfőgőn rendezvények
ideje alatt.

látható. Ez a kép a kezek
sorozat első darabja,
a születés. A sorozatot
2007-ben festettem, a
következő évben több
helyen bemutattam,
majd eltettem. Amikor
készültem erre a kiállí-
tásra, a kezembe akadt,
s megdöbbenve láttam,
hogy a festményen a
baba a Vilmos uno-
kám, aki 2013-ban, a
kép megalkotása után
6 évvel született – osz-
totta meg a számára is
megmagyarázhatatlan,
ám annál örömtelibb
élményt.

„Megcsendülő szí-
nek” – a kiállítás címét
Molnár Sándor „A fes-
tészet tanítása” című
könyve inspirálta: Mé-

Megfizethetetlen filléres emlékek

...folytatás az első oldalról

A „Kecske-becske” című összeállítással az
iskola alsó tagozatának két korcsoportja
lépett színre, őket követték ismét a nagyok
kalocsai félceléssel, uszodi csárdással, a
3-4. osztályosok pedig Rábaközi játékokkal,
táncokkal. A felsős korcsoport egy teljesen
felújított, a felnőtt táncosok segítségével
elkészített Rábaközi koreográfiával, majd
Felcsíki táncokkal is bemutatkozott, az egy-
kori művészeti iskolás táncosok vendékek,
*Krupánszky Gergely, Pribélli Levente, Barta
Nóra, Budavári Kinga, Krupánszky Eszter*
mezősegi szőlőtáncossal lépett a nagyér-
demű elé. A Vackor Óvoda és Bölcsőde
táncára Mátyusföldi karikázóval színesítette
a rendezvényt, s minthogy – már szlogenné
is vált Környén – nincs műsor moldvai nélkül –
hatalmas moldvai ösztánca csóbitott kicsit
és nagyot a kedvelt muzsika.

Nem búcsúznak. És elárulok egy titkot,
hiszen köztünk már volt egy beszélgetés
erről. Keressük a módját, hogy azt a tudást,
és azt az óriási értéket, amit magadban
hordozol, s képes vagy átadni gyerekeknek,
meg tudjuk őrizni. Meg fogjuk találni az utat,
hogy *Márti néni* itt legyen közöttünk. Ezért –
hangsúlyozom még egyszer – nem búcsú-
zom, hanem gratulálok ahhoz a munkához,
amit eddig végeztél, s ez a virágcsokor jelzi
a szándékot, hogy számítunk rá a jövőben
is – ezek a gondolatok már *Beke Lászlótól*
hangzottak el a közönség elégedett moraja
közben. Köszönöm, amit a gyerekekkel, a
gyerekekért, az egész faluért tettél. A tánc
egy csodálatos dolog, ami sok mindenre
megtanít, de sokkal többet jelent egy művé-
szeti ággnál. Említhetjük a hagyományörzést,
az önkormányzat partnerkapcsolatait, a
település jó hírének öregbítését. Köszönjük
ezt az ajándékot, s hogy annak idején
idevetődtél hozzánk. S ez egy jó példa
arra is, hogy sokszor apró döntések milyen
eredményre vezetnek. Amikor idekerültél,
Környén nem volt néptánc, nem volt művé-
szeti iskola. Szakköri formában elindult, volt,
hogy osztályfőnöki órán táncoltunk havonta
egyszer. Elindult egy apró dolog, s nézzük
meg, mi lett belőle? Volt egy akkori igazgató,
aki egyeztetett veled, látott benne fantáziát,
döntött, elindult, és ez lett belőle – fogalma-
zott, s a köszönetnyilvánítás mellett nemcsak
jó egészséget kívánt, de azt is, hogy „még so-
kat dolgozzunk együtt!” Mondatait a műsor
egészét végigkísérő vastaps követte, majd
Molnárné Varga Katalin, az iskola igazgatója
fejzte ki köszönetét *László Márta* számára
mindazért a munkáért, melyet a környei
gyerekekért, az iskoláért tett. Az intézmény-
vezető egyben bemutatta *Jochá Istvánt*,
az iskola leendő táncpedagógusát, aki
29 éve foglalkozik néptáncsal, s azt ígérte,
hogy a gyerekeket igyekszik az ország több
részébe elvinni, fesztiválokra, versenyeken
megmérettetni, hogy minél több élménnyel,
sikerélménnyel gazdagodjanak.

A művészeti iskola néptánc tanszakának
felsős csoportjában 11 nyolcadik osztályos
tanuló táncolt idén, közöttük 9-en az elő-
képző kettő és az alapfok hat évfolyamát

elvégezve búcsúztak táncos társaiktól. S
minthogy a ballagó diákokkal együtt *László
Márta* is elkészönt az iskolától, pedagógus
társai, barátai nevében *Maticsné Szabó-
Kovács Ágnes* lapozta fel az elfelt hosszú
esztendők képzeletbeli emlékkönyvét:
mit köszönhetünk neked? A népzene, a
néptánc állandó jelenlétét a közösségben...
Szemednek, szívednek, kreativitásodnak
köszönhetően él a néptánc hagyománya
a faluban. A kezdetleges, népies ruhák
kinőtték magukat. Ma már gyönyörű nép-
viseleteket látunk a gyerekeken. Rendben
tartod, igazgatód, varratod, szerzed a
ruhákat. De nemcsak hagyományt éltetsz,
hanem közösséget hoztál létre a gyerekek-
nek és most már a felnőtteknek is. Olyan
csapatot, amelyhez örömmel tartoznak a
benne lévők...

László Márta 3 évtizede kezdett Környén
néptáncot tanítani, amikor lánya tanító néni-
je, *Fábik Vincéné* felkérte, hogy mint egykori
táncos tanítson be az osztályában anyák
napjára egy kis énekes táncot. Az akkor har-
madik osztályos gyermekeknek nagy sikerük
volt, a következő tanévben *Pulay Ottó*, a Mű-
velődési Ház igazgatója kezdeményezésére
beindult a néptánc szakkör 20-25 gyermek-
kel. Ezt követően egyre többen csatlakoztak,
új csoport szerveződött. Az iskola akkori
igazgatója, *Dr. Beke Ernő* kérésére 1991-ben
már órarendbe illesztve tanított néptáncot
az alsó tagozatosoknak. 1994-ben megal-
kult a Szivárvány Táncgyűttes, a táncos
csapat számos helyre eljutott. A helyi német
nemzetiségi hagyományokat és a magyar
táncos örökséget egyaránt gondozták. Ami-
kor a lelkesedéssel egyenes arányban nőtt
létszám is, *Dr. Nógrádiné Papp Erzsébet*tel,
az iskola igazgatójával gondoltak egy „na-
gyot”, hogy Környén is létre kellene hozni egy
művészeti iskolát. Az akkori igazgató igen
sok munkával meg is valósította a terveket,
minden engedélyzetett, így közel 20 éve 5
tanszakkal indulhatott el a művészeti oktatás
az iskolában, amely 2007-ben elnyerte a Ki-
válóra minősített alapfokú művészetoktatási
intézmény címet.

A néptánc tanszak létszáma stabilizáló-
dott, *László Márta* kezei alatt minden évben
öt korcsoportban 80-90 gyermek fejlődött
mind többet a művészetoktatási rendszer-
nek, az előírt tantervnek köszönhetően.
Mindehhez szükségeltetett, hogy a művé-
szeti alapoktatásban is felsőfokú szakirányú
végzettséggel rendelkező pedagógusok
tanítsanak. *Jochá István* közel egy évet,
Keltai Gábor 12 teljes tanévet oktatott, és
mindeközben *László Márta* is elvégezte az
MTF néptánc pedagógus szakát, 2011-ben
pedig a mesterszakot is, hogy szakmailag
még jobban megfeleljen az előírt követel-
ményeknek tanítványjaival.

A művészeti iskola néptánc tanszaka
tehát létszámában stabilan, fejlődőképe-
sen vette a tantervi feladatokat, s bár a
tanítványok sorra jönnek, s elköszönnak, a
lelkesezésük mindig magukkal ragadott,
munkámhoz kitartást, erőt adott. A néptánc
tagozaton végzett munkám legemlékeze-
tesebb pillanata az volt, amikor 12-14 éves
„osztályfőnökség” után elbúcsúztathattam

azokat a kedves tanítványaimat, akiket
óvodás koruktól egészen a fiatal felnőtté
válásukig, a négy továbbképzőt követő
művészeti záróvizsgáig taníthattam – idézte
fel beszélgetésünk során *Márti*. Azt is megél-
hettem, hogy a legelső táncos tanítványaim
bízzák rám a gyermekeiket, motiválják őket
a szép emlékek, a közösségben szerzett örök
élmények, barátságok. Az, hogy megkeres-
nek, szeretnék, hogy gyermekeik is hasonló-
kat éljenek meg, engem is nagymértékben
sarkall: arra, hogy nem lehet leállni, amíg
követőim akadnak... – fogalmazott.

A kérdés, hogy az elmúlt 30 esztendő
során a faluban hány gyermek nőtt fel
táncban, már nem első alkalommal merült
fel, de számszerűsítésre Ő sem vállalkozott,
helyette mosolyogva így felelt – Környén
háromféle ember él: aki táncolt, aki táncol,
és aki táncolni fog...

Az „ökolábnymót” pedig így jellemezte:
emlékezet az emberekben, a szeretetűk,
a filléres emlékek, amelyek megfizethetel-
lenek...

Programok a Kisfaludy Iskolában

Tanévzáró ünnepség: 06. 20. 17.00-tól
Nyári szünet: 06. 18–08. 31.

Tanévnvítő ünnepség:
2018. 08. 31. 17.00 órától
2018/2019 -es tanév
első tanítási napja 2018. 09. 03.

**A tankönyvekkel kapcsolatban
később adunk tájékoztatást.**

**Tardoskeddi sport- és
táncbórból izelítő:**
Időpontja: jún. 25–28.

Szervező: Demeterné Slezák Éva;
előkészítő: *László Márta*.

- Programok napközben:**
- Zenés reggeli aerobic- és gimnasztika
 - Tollas, asztalitenisz,
 - Sor-és váltóversenyek
 - Számháború
- Csobbanjunk Programok:**
- Gyerek Aquafitnes ,
 - Vizes ügyességi versenyek
 - Vizibalett
 - Homokvárépítés
 - **Esti Programok:**
 - Bátorságpróba
 - Disco

**Kézművesfoglalkozás egy délelőtt
a tardoskeddi kézművesekkel.**

**Kérjük kísérjék figyelemmel
honlapunkat és az iskola
facebook profilját.**

<http://www.kisfaludy-kornye.sulinet.hu/>

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100010815639098>

Molnárné Varga Katalin intézményvezető

Táncoló tavaszi virágok

2017 őszén még igencsak megilletődve
érkeztek az egészen aprócska lánykák
a környei Művelődési Házba *Lóczy Kinga*
táncpedagógus kedves, balettre invitáló
szavára, ez év május 19-én pedig a meg-
szeppezés a számukra hatalmas színpad-
nak és nézőtérinek szólít, amikor a világot
jelentő deszkákra léptek a maguk, szülők,
nagy szülők, rokonok, ismerősök, óvónénik
örömeire, büszkeségére.

A környei balett csoport tíz fővel zárta
az évet, a legfiatalabb 3, a legidő-
sebb 8 esztendő, *Lóczy Kinga* tánc-
pedagógus tehát nagyon nem volt könnyű
helyzetben induláskor, de végül az iskolás
kislány is „hősiesen bírta” a leginkább óvo-
dások számára összeállított órákat.

Az alkalmazott *Berczik Sára* féle eszté-
tikus testképzés célja az óvodás gyerme-
keknél a testérzet, az irányok megtanu-
lása, a közös, egymásra figyéléssel járó
„munka”. Maguk, és a táncpedagógus
kitartásának köszönhetően az első év
végére már önállóan tudták végrehaj-
tani azokat a gyakorlatokat, amiket
kezdetben csak másolással. Minderről
a kicsik a „Tavaszi virágok” című koreo-
gráfijukkal tatabányai, oroszlanyi balett

csoportokkal közös gálán adtak ízelítőt,
így a vendégek a különböző korosztályok
produkción látva megtapasztalhatták,
milyen technikai fejlődés érhető el a
Silhouettnél, hiszen világbajnokságra
készülő ifjú hölgyek is színre léptek.

Mindez természetesen hosszú, alázatos,
gyakran lemondásokkal járó, türelmes

munka árán valósulhat csak meg, és a hát-
térben a támogató szülőkkel, akik számára
Lóczy Kinga a gála kezdetén a gyermekek
nevében is kifejezte köszönetét, háláját.

A gyerekek a gálát követően kis időre
elköszöntek a balettcipőktől, a következő
évre beiratkozót *Lóczy Kinga* szeptember
11-én 15 órakor várja a Művelődési Házban.

Pedagógus Szolgálati Emlékérem Beckné Kiss Juditnak

Ünnepélyes keretek között köszöntötték május 31-én a Tatabányán ténykedő pedagógusokat a Városháza konferenciatermében, ahol a környei Beckné Kiss Judit Pedagógus Szolgálati Emlékérmel és a város elismerő oklevelét vehette át Turainé John Katalin alpolgármestertől és Bencsik János országgyűlési képviselőtől.

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma minden évben Pedagógus Szolgálati Emlékérmel ad át azoknak a legalább 25 éves pedagógus pályával rendelkező, nyugállományba vonuló pedagógusoknak, akik az alap-, közép-, szak- és a felsőoktatás területén kiemelkedő munkát végeztek.

Beckné Kiss Judit, az Óvárosi Általános Iskola pedagógusa kötelességtudó, megbízható nevelő, színes és sokrétű személyiséggel az életre nevelte tanítványait. Főnixmadárként tudott és tud a mai napig megújulni, emberi bölcsessége, jószívűsége és toleranciája kiemeli őt a pedagógusok közül. A Pedagógus Szolgálati

Emlékérmel több évtizedes odaadó munkáját köszönték meg.

Judit első gyermekének megszületése után, 1983-ban került áthelyezéssel a környei általános iskolába. Közösségformáló ereje, segítőkészsége, kiváló kapcsolatépítő képessége már itt is megmutatkozott. Aktívan szerepet vállalt az akkoriban újdonságnak számító iskolaotthonos nevelési program bevezetésében. Atlétika szakkört vezetett alsó tagozatban, felsősöknek Vöröskeresztes és csecsemőgondozó szakkört szervezett, a megyei versenyeken a diákok szép eredményeket értek el. Falusi politechnikai kertet gondoztak a gyermekekkel, növények, fák, bokrok ültetése

szerepelt e nevelési programban, továbbá balatoni és erdei iskolákat szervezett. A természet szeretetét kiemelten fontosnak tartotta. Szabadidejében társadalmi munkában, a szülőkkel együttműködésben az iskola szépítésében, felújításában, új iskolarészek bővítésében is részt vett.

A lufi a legjobb!

Az idei esztendőben is széleskörű összefogás jellemezte a környei Gyereknapi előkészületeit és a megvalósítást, a felnőttek munkájának gyümölcse pedig tengernyi széles gyermekmosoly volt május 26-án a Művelődési Házban, az óvoda udvarán, zárásul pedig a Főtéren.

Nem is kívánhattak volna tökéletesebb időt a Gyermeknap szervezői, akik hagyományosan több helyszínen, változatos programokkal, izletes finomságokkal, s rengeteg kézműves technikával, játéklehetőséggel várták az apróságokat, szüleiket, nagyszüleiket.

A program hagyományosan a Művelődési Ház, a Vackor Óvoda és Bölcsőde, a Községi Könyvtár közös rendezvényeként csalogatta az ünnepelteteket. Idén a Vöröskereszt környei alapszervezete már másodszor csatlakozott, a Pribéliné Wéber Noémi által életre hívott „Süssünk, főzzünk valamit!” Klub pedig első alkalommal. A vöröskeresztes hölgyek, Hadverőné Troll Erzsébet, Barta Gizella, Andor Illdikó már kora reggel húsz kilónyi zamatos epret gyűjtött össze, amit ifj. Andor János ó kílónyi cseresznyével toldott meg, így a gyerekek bőségesen válogathattak a finom gyümölcscsökből. Lóczy Kinga, Lóczy Kata, Lóczy Boglárka Szabóné Marika, Barta Gizella, Juhász Ágnes

és Pribéliné Wéber Noémi már előző nap serénykedett az iskola tankonyhájában, ők ínycsiklandó süteményekkel kényeztették az ünnepelteteket ízeleibimbóit, s bizony a kezdetekkor roskadozó asztalokról pár óra alatt mind egy szál elfogyott az eper, cseresznye, desszert.

A gyerekek körében töretlen népszerűségnek örvendett az arcfestés, olyannyira, hogy a Csiri-Biri arcfestői 17 órától a Főtéren folytatták, így a rendezvény gyermek résztvevői közül szinte alig-alig akad 1-2 apróság, aki ne változott volna át kistigrissé, macivá, pillangóvá, tündérré.

A Vöröskereszt homokkép készítő „műhelye” is rekord látogatószámot produkált, a gyerekek pontosan 150 darab sablont színezték meg homokkal a délután folya-

mán, és hasonló ütemben fogytak az alapanyagok, kartonpapírok, ragasztók, festékek, hurkapálcikák, egészen apró és nagyobb méretű gyöngyök is a kézműves szigeteken. A karitatív szervezet ezúttal stílszerűen piros és fehér léggömbökkel is készült, s bár időnként ijesztő durranások jelezték tiszavirág életük végét, egy egészen aprócska kisfiú a program- és izkavalkád közepette így örvendezett: anya, a lufi a legjobb!

A Csiri-Biri Játéktár nagyméretű fajtékai ismét bizonyították, hogy azért a felnőttekben is ott lapul a gyermek, s hogy a közös, élménygazdag játékhoz egyáltalán nem szükséges a modern technika, internet, de még áram sem, a kreatív játékszerek mellett elegendő akár pár zokniból készült labda, fakorong, vagy éppen konzerves doboz.

A gyerekek természetesen a Vackor Óvoda és Bölcsőde udvarán is válogathattak a játékos elfoglaltságok között, a program zárásaként pedig birtokba vették a főteret, ahol az Ebengubák együttes a leghíresebb magyar kutyafajtákat vonlatta fel zenés bábkoncertjével, s bár a „szereposztásban” a kutyusok vitték a prímet, azért a kis róka-kölyköt, Vukot, és a tarka bocit is hatalmas sikerrel varázsolták a térre az interaktív előadás során.

Eleinte levettem, mint egy cipőt...

Ha nem is közelről, de régóta ismerem Hoffart Szabinát. Betegségének „híre” (mint minden környeihez) hozzám is eljutott, néha hallottam „ezt, azt”, arra azonban messze nem voltam felkészülve amif, és ahogy mesélt...

Beszélgésünk úgymond a kényszer szülte. Szabinának segítségére van szüksége, s ilyenkor hová, kihez fordulhat az ember? A nyilvánosságon keresztül a többi emberhez. Hogy aztán érkezik-e segítség, sem Ő, sem én, nem tudjuk. Ő így fogalmazott: nem tudom, inkább csak bízom benne...

Az elmúlt, lassan négy év történéseiről nyílt tekintettel, őszintén, tárgyilagosan beszélt, érzem, nem szükséges „körbeírni” a kérdéseim akkor sem, ha én, mint kívülálló, belül tapintatlanságnak érzem. Egyetlen egyszer szakadnak fel könnyekben az érzelmei. A műtét utáni rehabilitáció felidézésekor, amikor testvére naponta utazott hozzá Budapestre mankózni, és „rugdosta”, hogy csinálni kell!

Akkor voltam 24 éves, ki akar fél lábbal élni? Volt egy relatíve jó életem, amit szerettem, és nagyon nem akartam elveszíteni. Ott azért sok minden megfordul az ember fejében. Most képzeld magad egy 24 éves ember helyébe, aki teljes életet élt, és akkor jön a kérdés: éljek fogyatékosan? Milyen az? Nem tudom milyen. Milyen lesz az életem? Lesz-e erőm továbbcsinálni, küzdeni úgy, hogy biztosan nem leszek olyan, mint a betegségem előtt... – ezek a gondolatok 2015 márciusában kavargtak Szabinában.

Betegségét, amely a nem dohányzó, rendszeresen sportoló fiatal lánynál úgy kezdődött, mintha csak izomláz lenne, 2014 októberében diagnosztizálták: rosszindulatú csontdaganat. Nagyjából fél évvel később már a műtétre, a csont cseréjére készült. Az operáció előtti napon kiderült, hogy amputáció vár rá. Ha beleegyeznek. Ekkor tódultak a kérdések, és győzött az életőszön: „ha nem vállalom, akkor kb. fél évet adtak volna, vagy annyit sem. Azt mondták, annyira agresszív az én tumorfajtam, hogy nagyon gyorsan áttéteket képzett volna és belehalok. Hipp-hopp... Térd felett amputálták a lábam. Utána elkerültem a rehabilitációs intézetbe, s azzal párhuzamosan kaptam a kemoterápiás utókezeléseket. Vagy Budapesten, vagy Budakeszin voltam kezelésben. A testvérem minden egyes nap feljárt hozzám, minden egyes nap mankóztunk. Nagyon sokat segítettek a gyógytornászok, de a testvéremmel tanultam meg járni. Ahol most tartok, azt neki köszönhetem. Egyetlen percet nem ültem tolésszékben. A testvérem „rugdosott”, hogy muszáj, menni kell előre, és csinálni. Ez most is bennem van, s ezért nem adom fel sosem...”

Szabina és a család akkor azt gondolta, hogy fellélegezhetnek, végre vége. A kemo kezeléssorozat 2015 decemberé-

ben zárult le, a következő év áprilisában viszont kiderült, hogy mindkét tüdejében áttétek képződtek. Háromszor műtötték, kétszer a bal, egyszer a jobb oldalit. Ez utóbbi ma már teljesen tiszta. A balban van egy visszatérő góc, az orvosi team mégsem javasol harmadik műtétet, mert az újabb darab eltávolítása után lélegeztető gépre szorulna.

– Hogy most mennyire aktív, mennyire nem, a fene sem tudja. Én már elengedtem. Megpróbálok betegségűdat nélkül élni, vagyis, pontosabban, együtt élni a betegséggel, hiszen a hangom is hallható, s vannak más mellékhatások is, de még mindig jobb így, mint folyamatosan lélegeztető gépen. Az elsovastja az embert. Nincs meg a napi rutin, reggel nem tudsz elmenni dolgozni, s ez így nekem rengeteget segít. Hogy emberek között vagyok, hogy reggel bemegyek a hivatalba. Van miért felkelni. 4 órában dolgozom, s annyira rugalmas a hivatal, ha rosszul vagyok reggel, akkor bemegetek később, s bármikor úgy érzem magam, elég jeleznem, elengednek.

Az áttét ugyanis elnyomja a gyomor-szájat és a gyomorot, refluxot produkál. A hányinger, hányás rendszeres „látogató” Szabinánál. A gyógyszeres kezelés valamennyit javít, de tökéletesen nem szünteti meg a rosszulléteket. Ezért is rendkívül hálás a Pécsi Tudományegyetem Állami és Jogtudományi karának egykori hallgatója, hogy a környei Polgármesteri Hivatalban nemcsak, hogy hiszmos munkát végezhet, de a kollektíva is „együtt tud élni” a betegségével.

A lábánál ma már minden rendben. Jelenleg egy, a remények szerint, és a genetikai kutatások eredményei alapján feltételezhetően hosszan tartó jótekonny hatású immunterápiás kezelés megkezdésének az engedélyeire vár.

Az eltelt, majdnem négy év alatt a betegsége milliókat emésztett fel. A családja soha nem kért segítséget, valahogy mindig előteremtették, ami kellett. Ahogy Szabina fogalmazott, valami csoda folytán mindig sikerült.

Most viszont aktuálissá vált a protézis cseréje. A művégtagot három és fél éve viseli. Eleinte otthon levette, mint egy cipőt, ma

pedig úgy tekint rá, mint a lábára... A finanszírozási rendszerben mindenki a tanulóé 3 évnél viselése után pályázhat másik művégtagra, egy profibb térdizületre. Szabina 5 félélt tesztelt, míg nem a szakemberekkel közösen kiválasztották a legmegfelelőbbet. Márciusban érkezett a hír, hogy pályázatát pozitívan bírálták el, ám a 12,7 millió térdizület megvásárlásához 3,8 millió forintot elő kell teremniük, ebből 1 áll rendelkezésre. Bízta a 90 százalékos OEP finanszírozásban, de azt a választ kapták, hogy a keret szűkös, s nem tudni, hogy az idei évben még milyen igényeket kell kielégíteni. Az önrészt június 11-éig kell elutalniuk, s az önkormányzatnak köszönhetően lapunk megjelenésének időpontjában már múlt időben tehető közze, hogy megtörtént. A család rendelkezésére álló 1 millió forintot 2.809.620 forinttal egészítették ki, ebből 600 ezer a vissza nem térítendő támogatás. A fennmaradó 2.209.620 forintot vissza kell fizetnie a családnak.

A 28 éves Szabina rendkívül hálás a segítségért, hiszen ha az önkormányzat nem előlegezi meg az összeg egy részét, a határidő elmúltával új pályázatot kellett volna benyújtania, aminek az elbírálása fél év. És még utána is lebeg a kérdőjel: hány százalékos támogatottsággal nyeri el, ki tudják-e fizetni?

S ami számomra megdöbbenő, hogy az új térprotézis kihordási ideje 6 év. Tehát 6 esztendő múlva az elektronika, a kopóalkatrészek elhasználódása miatt Szabina ismét csak pályázat útján juthat újabb művégtaghoz, s várhatóan hasonló nagyságrendű árban, hiszen nem tömegcikkéről lévén szó, az értékét stabilan őrzi.

Az új protézis dinamikusabb járást biztosít, rendelkezik esés gátló funkcióval, kevésbé terheli a csípőizületet, igaz, csak lefelé, de lehetővé teszi váltott lábbal a lépcsőzést, s ami Szabina számára a legfontosabb, hogy a lábfejbe beépített rugónak köszönhetően „besegít” a járásba, hiszen nála a legfőbb szempont, hogy ne fáradjon el, kímélje a tüdejét.

Hoffart Szabina annak érdekében, hogy mielőbb visszafizethessék az önkormányzatnak a támogatást, elkülönített számlát nyitott. A 63300013-00080356-os bankszámlán „robotláb” közleménnyel fogadja hálás köszönettel a hozzájárulásokat, melyekkel a vele együtt érők támogatják.

S mielőtt a Kedves Olvasó továbblapozna, egy pillanatra idézzük vissza: „most képzeld magad egy 24 éves ember helyébe, aki teljes életet élt, és akkor jön a kérdés: éljek fogyatékosan? Milyen az? Nem tudom milyen. Milyen lesz az életem? Lesz-e erőm továbbcsinálni, küzdeni úgy, hogy biztosan nem leszek olyan, mint a betegségem előtt...”

Salamon Gyöngyi

Szeretek egyszerű falusi tanító néni lenni...

„Ha a tanulni szót halljuk, mindenképp az iskolára gondolunk. Nem mindegy, hogy milyen tanulásról beszélünk, senkinek sem jó a sikertelenség. Siker és sikertelenség, nagyon fontos fogalmak. Ha képes vagyok a sikertelenségből sikert kovácsolni, akkor beszélhetünk iskoláról.” – ezek a gondolatok olvashatók Csóra Jánosnétól, a Kisfaludy Mihály Általános Iskola pedagógusától a Hebe Kft. honlapján, amely a 2017/18-as tanévben immár másodszor hirdette meg az Év tanítója díjat. Az elismerést a Böngész versenyben részt vevő diákok és szülei jelölése alapján olyan tanítók nyerhetik el, akik szakmai és emberi kvalitásuk alapján kiemelkedők.

A díjat évfolyamonként ítélik oda, Edit a 2. osztályos tanító néni 27 fős mezőnyéből jutott a kiválasztott közé, s bár az elismerést nem ő nyerte el, elmondhatjuk, hogy az ország egyik legkiválóbb felkészítője, tehetséggondozója, s talán a legszerényebb.

A szülői kezdeményezés, jelölés meglepetésként érte, ahogy a beszélgetésünk során visszaemlékezett, levegőt sem kapott, amikor elé toppant az anyuka, hogy „bűnt követett el ellene”. Három éve minősítettek kiválóra, és a két minősítő hölgy azt mondta, hogy meg kell tanulnom eladni magam, ez nekem nehezen megy. Szeretek egyszerű falusi tanító néni lenni a magam nyugalomban, csendességében. De ezek szerint a szülők úgy gondolják, hogy ennél ez több – fogalmazzok.

– A Hebe Kft. egy országos levelezős versenyt szervező cég, akik az ország min-

den tájáról versenyeztetnek gyerekeket, így a felkészítő tanárok is kapcsolatba kerülnek velük. Talán két hónapja állított meg a folyosón az anyuka, hogy nem kéredezett meg, de benevezett engem erre a pályázatra, mert a lánya nagyon magas pontszámot ért el, a maximálistól 4-el maradt el, és ez egy nagyon szép eredmény, és szerintük nekem köszönhetik, hogy ilyen szinten áll matematikából.

– Ez a pályázat kifejezetten a pedagógusi munka felkészítői részét díjazza?

– Pontosan. Az ország minden részéből voltunk a díjátadón, ebből a régióból én egyedül, de érkeztek Szombathelyről, Egerből, Nyíregyházáról, Pécsről, Baranya megyéből, Veszprémből, és Budapestről nagyon sokan. Igazából versenyeztetni én harmadiktól szoktam a gyerekeket,

mert akkortól érünk, erősödünk meg arra, hogy szembenézhetünk ezzel is. Nagyon sok díjat bezsebeltünk már innen a régebbi osztályaimmal is. Ami nekem nagyon fontos ebben a dologban, az a szülői kezdeményezés, hogy – túl azon, hogy szakmai elismerésről van szó – de ez abban igazol engem, hogy amit csináltam, azt jól csinálom. 36 éve vagyok Környén, és ez a 42. tanéve. Az iskolai vezetés mindig is elismerte a munkámat, de illet még nem kaptam. Két igazgatói dicséretem van, azt is kevesen kapnak, de ilyenben még soha nem volt részem...

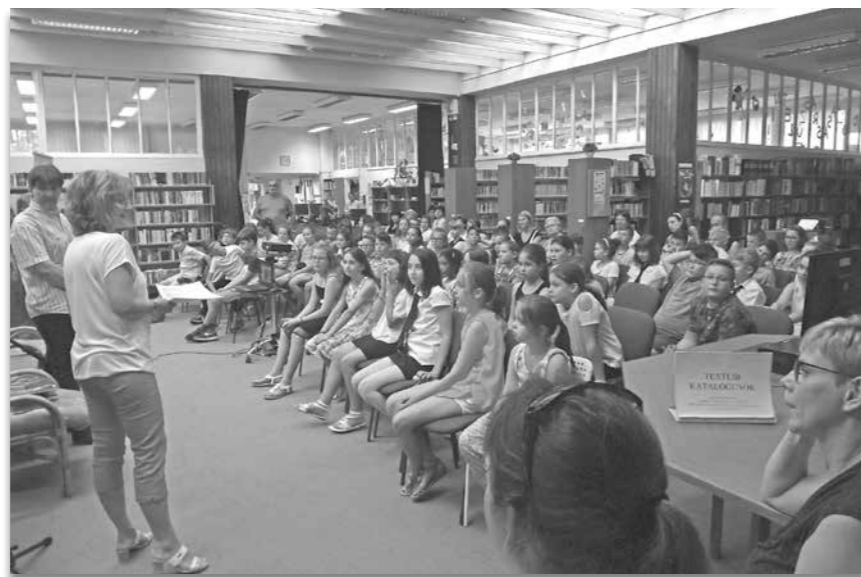
Miközben beszélgettünk, Edit hangja el-elcsuklott, s minden rezdüléséről lerítt, hogy a szülői jelölés számára kimondhatatlanul megtisztelő volt, az elért eredmény rendkívül feltöltötte, de – ahogy fogalmazott – neki ezt még szoknia kell... a maga nyugalomban, csendességében...

Olvasd velünk!

Legyél Te is Nagy Könyvfaló!

Június 4-én a József Attila Megyei és Városi Könyvtárban a Nemzeti és Kulturális Alap támogatásával megvalósuló „Olvasd Velünk” regényismereti verseny jutalmazása volt. 3-8. osztályosoknak hirdették meg és kb. 70-en vettek részt a versenyben. 7 regényt lehetett elolvasni és a hozzájuk kapcsolódó feladatlapot kitölteni. Tőlünk *Fóthi Mia* 3. osztályos és *Csik Georgina* 7. osztályos tanuló olvasta el mindegyiket. Ők lettek a „Nagy Könyvfalók”. *Peredi Dóra* 6-ot, *Beck Enikő* 5-öt olvasott el. A többiek, *Pethő Hanna*, *Varga Péter* és *Pfisterer Éva* valamivel kevesebbet, ők a kisebb könyvfalók. A könyvek között Nyulász Péter könyve is szerepelt és nagyon jó hangulatú könyvismertetőt tartott. Élveztük ezt a másfél órát. Köszönjük a Megyei Könyvtár munkatársainak a lehetőséget! Remélem jövőre még többen kapnak kedvet az olvasáshoz. A mostaniaknak pedig köszönöm a részvételét!

Hajmáné Kalocsai Éva könyvtáros

Szent Flórián napi megemlékezés Esztergomban

Nevezetes évfordulót ünnepeltek a tűzoltók és a katasztrófavédelem dolgozói május 14-én Esztergomban. A városban 150 évvel ezelőtt alakult tűzoltóság, melynek eredményei a mai napon a tűzoltónapi ünnepség részeként kiemelt figyelmet kaptak.

Az ünnepi rendezvényt május 11-én a Nagybodogasszony és Szent Adalbert Főszékesegyházban tartotta a Komárom-Esztergom Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság és Esztergom Város Önkormányzata. Az eseményen részt vettek a rendvédelmi szervek és társszerveinek vezetői, a helyi védelmi bizottságok elnökei, polgármesterek, tűzoltóparancsnokságok, -egyesületek képviselői, együttműködő partnerek és cégek képviselői, a Komárom-Esztergom Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság állományai, nyugdíjasai. A tűzoltónapi hangulatát emelte az egyházi helyszín, ahol Szent Flórián, a tűzoltók védőszentje, még inkább megtestesítette mindazokat az eszméket, a segítségnyújtás akaratát, a bátorságot, a hősiességet és a bajtársiasságot, amelyek nélkül elképzelhetetlen ez a hivatás. Az eseményt végigkísérte a Katasztrófavédelem Központi Zenekarának játéka is. Az ünnepség részeként Környe Község Önkormányzata tárgyalomban részesítette *Popovics Milánt*, a Környei Polgárőr és Önkéntes Tűzoltó Egyesület alelnökét, a tűzoltók szolgálatparancsnokát a településen végzett kárelhárító munka koordinálásáért és az egyesület szervezéséért végzett munkája elismeréseként.

Fotó: Józán Tímea

Megérdemelte a bort Orbán

Szent Orbán pápa nézz reánk, őrizd meg nekünk a határt. Védeld meg a nagy fagytól, és természet minden bajtól – szólt az ének május 27-én a patrónushoz a Német Nemzetiségi Dalkör előadásában, s mint kicsivel később kiderült, a Szent az elmúlt évben nyitott füllel hallgatta a fohászt, gondosan vigyázott a termésre, így a környei Les-hegyen 1996-ban felállított szobor megérdemelte a borral öntözést.

A Les-hegyen 1996-ban állították fel Glász József fából készült, Szent Orbánt ábrázoló szobrát, s attól az esztendőől szervezik meg minden évben a szőlősgazdák, valamint a Kulturális, Oktatási, Sport és Nemzetiségi Bizottság az Orbán napi ünnepséget. A programnak idén már hetedik alkalommal volt része a borverseny, melyet előző nap rendeztek meg, s az ünnepségen derült ki, hogy miként vizsgáztak a pincék kincsei. Borospoharat készítette! – sügtak összesen többen is, amikor *Bella Sándor* lépett a mikrofonhoz, ami jelezte, hogy nem ismétlődik meg a két évvel ezelőtti vesszőzés, amikor a gazda alaposan elpüfölte Orbánt, mert nagyon nem voltak megelégedve a tény-

kedésével. A történetet *Bella Sándor* is felidézte, hálát adva, hogy a tavalyi és idei esztendő már igen kedvező időjárás kísérte, ezért – mielőtt borral öntözte a szobrot – így fogalmazott: ha ez így marad, akkor tessék rákészülni, hogy nagyon sok bort kell inni! Sok finom környei bort!

Az egyre ügyesedő borászok mellett tehát minden bizonnyal a szent áldásos ténykedésének is köszönhető, hogy az eddigi legnagyobb nevezési létszámot könyvelhették el a hetedik borversenyen, melynek palettáján jobbnál jobb borok szerepeltek. Az ítések 55 mintát ízeltek végig, s csupán egyetlen egynél hangzott el, hogy ha felismeri a gazdája, akkor jövőre kerülje

el a megmérettetést. Fehér borból 30 minta érkezett, egyet, *Pákozdi Ferencét* Nagy Arany fokozatúra értékelt a *Székely Ádám* és *Jaross János* alkotta zsűri, 4 arany (*Králl József*, *Geiszt József*, *Andor János*), 11 ezüst és 9 bronzminősítést nyert el. A 25 vörösborból *Andor János* nyerte el a Nagy Arany minősítést, *Králl János*, *Wéber István*, *Bernhardt Tivadar* és *Gubicza István* arany fokozatot szerzett, valamint 5 gazda ezüstöt, 10 bronzot.

A hetedik környei borversenyen a „Környe Kiváló Borásza 2018” díjat *Andor János* vehette át, a Nagy Arany minősítéssel elismert Kékfrankosának és az Arany fokozatú vegyes fehér borának alapanyaga is Környén termett.

Az ünnepségen hagyományosan nagy sikert aratott a Német Nemzetiségi Hagyományörző Gyermekcsoport, az általános iskola néptánc tagozatának műsora, a Német Nemzetiségi Dalkör pedig stílszerűen mulatós bordalokkal emelte a program hangulatát, majd a megszokott vendéglátás következett pogácsával, s természetesen a 7. borverseny nedűvel, merthogy – mint korábban is elhangzott – sok finom környei bort kell inni!

Erdélytől Indiáig

„A Himalája magyar remetéje – Kőrösi Csoma Sándor útján Erdélytől Indiáig” címmel tartott előadást dr. Kubassek János, a Magyar Földrajzi Múzeum igazgatója május 25-én a környei Művelődési Házban, ahol a világgjáró múltidézését Kovaliczky István, a TIT megyei egyesületének igazgatója ajánlotta az érdeklődők figyelmébe.

Dr. Kubassek János több külföldi tudományos expedíció résztvevője, illetve vezetője volt. Öt kontinens 87 országában járt. Számos hazai és külföldi egyetem meghívott előadója. 1983 óta a Magyar Földrajzi Múzeum igazgatója. Kutatási területei: a geográfia tudománytörténete, földrajzi utazók, régi magyar világgjárók tevékenysége, karsztmorfológia, szpeleológia, Ázsia és Afrika regionális földrajza. Húsz könyv és több mint kétszáz tanulmány, cikk szerzője.

Kőrösi Csoma Sándor, a legnagyobb magyar világvándor olyan gazdag szellemi örökséget hagyott ránk, amely ma is népeket és kultúrákat köt össze. A szegény székely család fia küzdelmei és életpéldája a hétköznapiakban is ösztönző erőforrást jelent. Az előadás során dr. Kubassek János

felidézte a székelyek szentjeként tisztelt világvándor utazásait és munkásságát a bölcsőhelytől, a háromszéki Csomakőröstől a sírig, az indiai Dardzsilingig. A vetítés során az ázsiai vándorlás számos állomása is megelevenedett. Kutatásainak felbecsülhetetlen kincseit a legnagyobb Kőrösi kutató könyv formájában is közzétette, melyben a XVIII. századi Erdélybe, Nagyenyedre, Göttingenbe és az ázsiai vándorlás számos állomására elkalauzol. Az életrajzi monográfia negyedszázados kutatómunka gyümölcseként született meg. Kubassek János bejárta azokat a távoli tájakat, amelyek hajdan az őshazakutatási tervektől ösztönzött vándor munkálkodásának színterei voltak. A tibetológia atyjaként emlegetett Csoma munkásságának legfontosabb helyszíneit, Zangla és Phouktal távoli kolostorait gyakorlati kerestével a Nyugati-Himalája könyörtelen sziklabirodalmában.

Esőben köszöntötték a nyarat

Mintha az égiek idén nem fogadnák túlzottan kegyeikbe a környei Idősek Klubja évszakváró és köszöntő programjait, hiszen március végén, a tavaszváró rendezvényük időpontjában fogvacogtató hideg jellemezte az időjárást, május 25-én pedig, amikor már a nyarat köszöntötték, az összejövetel kezdete előtt fél órával „leszakadt az ég”.

A szervezők azonban semmit sem bíztak a véletlenre, hiszen megtapasztalva a korábbi napok szélsőséges időjárását, a Művelődési Házban minden „startra készen vár”, így a programot, valamint a vértessomlói, vértesszőlői, tatabányai és helyi vendégeket percek alatt „átköltöztették” a tóparti környezetből az intézménybe.

A kényyszerű helyszíncserét később Beke László polgármester köszöntőjében még szerencsésnek is vélte, hiszen – mint fogalmazott – így azok a környékeliek is megismerhették az öt éve felújított, és igen szépen karbantartott intézményt, akik esetleg még nem látogattak el egyetlen rendezvényére, teltházas színházi előadására sem. Később ezt a gondolatot többen megerősítették, megjegyezve, hogy a gyerekek műsora is „megérdemelte” a méltó, színháztermi körülményeket. Elsőként a Kisfaludy Mihály Általános Iskola néptánc tagozatos diákjai adtak izelítőt László Márta felkészítésében felvidéki polgári táncokból, mutatták meg, mi is történik a „pozsonyi sétatérén”, milyen a susztertánc, s hány forint a csibe ára, majd a Vackor Óvoda és Bölcsőde Katica csoportja idézett játékkal, verssel, énekekkel nyarat Fél Józsefné, Jávor Judit és Bajkó Judit felkészítésében.

A meghívott vendégek számára minden bizonnyal jól ismert népmesét, a Rátóti csikótojás történetét elevenítették fel Láng Éva és Odalné Takács Zsuzsa átadalmazásában az iskola színjátszó szakkörös apróságai, s zsebeltek be alakításukkal méltán kacagást, vastapsot.

A környei Idősek Klubja a nyárköszöntő program hagyományát négy esztendeje teremtetve meg, s évről-évre egyre több vendéget csábít, hiszen ilyenkor nemcsak a helybeli, hanem a kistérségi társuláshoz tartozó otthonok, klubok tagjait is invitálják, hogy megismerjék a mindennapjaikat, s hogy új ismeretségeket, barátságokat kössenek.

Az idei eseményt, melyet a járásból érkező hölgyek, urak mellett Igó István, Vértessomlói polgármestere és Mecsei Ilona, az Egyesített Szociális Intézmény igazgatója is megtisztelt jelenlétével, Halász-Becker Anita

szolgálatvezető ezekkel a gondolatokkal varázsolta még ünnepélyesebbé: áldottak ezek a pillanatok és ünnepélyesek. Mi áldjuk meg azáltal, hogy ünnepélyesnek, emlékezetesnek tartjuk őket, és ilyenkor kiszakadva a múlt és jövő fogságából, megérkeznék az adott percbe. Megállunk és figyelünk. Egymásra, a pillanatra, a szeretetre, az összetartozásra...

A vendégek pedig valóban ismét szép emlékekkel gazdagodhattak Környén, hiszen a gyerekek műsora után a házigazdák ezúttal is finom falatokkal, szívből jövő mosollyal és apró ajándékokkal kedveskedtek a jelenlévőknek, s természetesen a tánc sem maradt el, így a program kora délutáni zárásakor a vendéglátók a morcos időjárás ellenére vidáman, és a remények szerint boldogabban eresztették útjukra a járás településeiről érkező hölgyeket, urakat.

90 esztendő Mária néni

1928. május 13-án nagy örömmel köszöntött be egy környei család életében, hiszen megszületett a Freiler család negyedik gyermeke Mária.

Pontosan 9 évvel később, 2018. május 13-án szeretett családja, rokonok, barátok, és a falu közössége nevében Beke László polgármester köszöntötte Rizing Mihálynét, Mária néni a Községi és Tájházban 90. születésnapja alkalmából. Mária néni szülei földműveléssel foglalkoztak, a nagy család szerényen, de boldog harmóniában élt. Az ünnepelt

fiatalon Felsőgallán, a nagynéni hentesboltjában segített, ahol megismerkedett élete nagy szerelmével, Mihállyal, aki hentes-mészárosként dolgozott ott. 1950. április 10-én házasodtak össze. Két gyermekük született: előbb Mária, majd Ildikó. 45 évig éltek boldog házasságban. A boldogság csak fokozódott, mikor a lányok férjhez mentek, majd megszülettek az unokák: Tamás, Emánuel, Mariann és Renáta, Mária néni pedig később nagy-nagy örömmel fogadta a dédunokák érkezését, Gergő, Ábel, Máté, Luca, Domokos és Petra bearanyozza életét. Nagy szeretettel veszik körbe nemcsak a

gyermekük, vejeik, de unokáik és immár a dédunokák is. Mit is kívánhatnánk ma? – tette fel a kérdést a polgármester, aki három fontos, egymással szorosán összefüggő választ fogalmazott meg: elsőként jó egészséget, mert ez az alapja annak, hogy jól érezzük magunkat, és nagyon szeretnénk, ha Mária néni még sokáig jól érezné magát. Másodsor, hogy nagyon nagy szeretettel vegyék körül családtagjai, harmadszor pedig azt, hogy ez a szeretet nyilvánuljon meg a gondoskodó törődésben, melyet minden édesanya, nagymama és dédmama, és szeretett idős ember megérdemel.

„Legyenek boldogok, s élvezzék az életet.
A jó Isten adjon még számtalan sok évet.
Szemükben a könnyecsepp örömet jelentsen,
A szeretet lángja töltsé be szívüket.”

A környei önkormányzat nevében sok szeretettel és tisztelettel köszöntjük a falu azon szép korú lakóit, akik ezekben a napokban ünnepelték, ünneplik kerek születésnapjukat:

85 esztendő
Márton Mártonné sz. Geiszt Eleonóra (június 2.)

80 esztendő
Fülöp Istvánné sz. Kovács Mária (június 3.)
Koblínger Józsefné sz. Török Margit (június 9.)
Magosi István (június 20.)
Szendrei Mihályné sz. Kovács Erzsébet (június 24.)

75 esztendő
Klausz József (június 1.)
Köpe Mihály (június 11.)
Debity Gyuláné sz. Puck Erika (június 19.)
Vlasits József (június 22.)

70 esztendő
Gonda Lászlóné sz. Borók Erzsébet (június 14.)
Bogyó Antal Lászlóné sz. Hartmann Magdolna (június 21.)

További jó egészséget és sok boldogságot kívánunk!

„S ti mind, élő és halott anyagok, tanítsátok őket, felhők, sasok, vad villámok, jó hangyák, kis csigák, vigyázz rajtuk, hatalmas világ!...”

Az előző Környei Hírhozó megjelenése óta négy kisleánnyal és két kislíval gyarapodott községünk.

Sok szeretettel köszöntjük a falu legkisebb lakóit,

Holló Miklós és Papp Henrietta
kisfiát Mátét,

Hartman Gábor és Hartvein Erika
kisfiát Renátát,

Papesch Ádám és Falusi Alexandra
kisfiát Rebeka Zselykét,

Oláh Olivér és Trnka Gabriella
kisfiát Amira Brigittát,

Fülöp Róbert és Kovács Krisztina
kisfiát Róbert Kevint,

Turi László és Esek Beatrix
kisfiát Emma Zoét.

Szüleiknek és az apróságoknak hosszú,
boldog életet kívánunk!

Pünkösdi vigasságok

A Pünkösdi Vigasságok május 20-án immáron hagyományosan a Közösségi és Tájékoztató Vették kezdetűket, ahol Tirhold Kármén, a Német Nemzetiségi Önkormányzat Környe elnöke köszöntötte a jelenlévőket, majd a Német Nemzetiségi Hagyományörző Gyermekcsoport táncait és a Német Nemzetiségi Dalkör nótáit követően a Vértes Expressz muzsikájára döntötték ki a májfat az önkéntes tűzoltóság tagjai. A májufát az iskola néptánc tagozatának diákjai táncolták ki, miközben a legkisebbek szorgalmasan gyűjtögettek róla a színes szalagokat, hogy azzal is díszítsék a kis copfocskákat, az ingecskék hajtókait.

Ezt követően indult a zenés felvonulás a Művelődési Ház elé, ahol az önkéntes tűzoltók ismét igen gyakoroltan, percek alatt kiemelték és elfektették a májfat, következhetett tehát a mulatság a főtéren, amely a szikrázó napsütésben teljesen benépesült a pünkösdi vigasságok hírére.

Jól tudták a régiek, ilyenkor meg kell állni egy pillanatra. A nagy nyári munkák előtt ünnepelni kell. Köszönteni az új életet, imádkozni a bő termésért, gyermekáldásért. Erre szolgált a pünkösdi, a húsvét utáni ötvenedik nap. A lányok és asszonyok régen ezen a napon bíborvörös ruhába öltöztek, befönt copfjukat a hagyomány szerint a

bal vállukra kanyarították, a férfiak felöltötték ünnepelőjüket. Ha a pünkösdielőben lányok és legények egyaránt részt vettek, általában közös táncmulatság zárta a napot. Ha körbetekintek, örömmel látom, hogy ezen a gyönyörű főtéren lányok és legények egyaránt felsorakoztak, így a mi programunkon is kezdődjek a mulatság! – köszöntött mindenkit Tirhold Kármén, a nemzetiségi önkormányzat elnöke, s aján-

lotta figyelmükbe a fellépő Hagyományörző Gyermekcsoport, Német Nemzetiségi Dalkör, az iskola néptánc tagozatos diákjainak produkcióit, melyek ezúttal is izelítőt adtak a környeiek generációkon átívelő hagyományörzéséből.

A májfadöntést és műsort idén is pünkösdi batus-bál követte a főtéren, ahol a talpalávalóról, s a vendégek szórakoztatásáról a Vértes Expressz zenekar gondoskodott.

A véradókat köszöntötték

Tizenkét jubiláló, köztük egy 60-szoros véradót is köszöntötte Környén május 15-én, a Vöröskereszt helyi szervezetének ünnepségén, melyet Maklári Éva, a tatabányai alapszervezet területi vezetője is megtisztelt jelenlétével. A Művelődési Házban, a Nemzetközi Vöröskereszt Világnapja alkalmából rendezett ünnepség kezdetén Bozó Kucskár Anikó és Bolemányi Magdolna pünkösdi népdalokkal ajándékozta meg a jelenlévőket, majd Eisenbart Gyözőné, a házigazdák elnöke elevenítette fel a nemzetközi szervezet 1863-as megalapításának előzményeit, valamint a Magyar Vöröskereszt majdnem 140 esztendővel ezelőtt megfogalmazott célkitűzéseit, az azóta elért eredményeket.

Az elnök a feladatok közül a véradások szervezését emelte ki, amely Környén Kissné Ágoston Évának köszönhetően évek óta nagyon sikeres. Örömteli tényként elhangzott, hogy

a visszatérő donorok mellett folyamatosan érkeznek elsőalkalmas véradók is, az önzetlenül nyújtott segítségért az elnök Náhóczki János sorával mondott valamennyi környei önkéntes véradó számára köszönetet: ...magadnak légy hálás, hogy segítettél élni, reményteleneknek életet remélni. Nem lettél ünnepelt, magam is belátom, de új életet adtál, s ember vagy barátom!

Az eseményen mégis ünnepeltté váltak a donorok, bár a jubilálók közül sajnos többben nem vettek részt a programon. Kissné Ágoston Éva az emléklapok, ajándékok átadása előtt örömet fejezte ki, hogy nagyon sok családnál szülőről gyermekre öröklődik az önkéntesség, így a köszöntött véradók között is gratulálhatott férjnek, feleségnek, apának, fiának, apának, lányának.

A legtöbbszor, hatvan alkalommal Karnuts Attila nyújtotta karját, harmincszoros véradásáért Bíró Józsefet és Tremmel Józsefet, huszonötösörös jubilálóként Barta Gizellát, Biróné Mészáros Veronikát, Varga Pétert és Végh Dezsőt köszöntötte Kissné Ágoston Éva. 20-szor adott vért Soós Róbert, 10 alkalommal Smalkovics Béla, Soós Melinda, Vadas Dominik és Vanya László.

A környei zászló mindig elkísér

Nem kétséges, stresszes, rohanó életet élünk. Rohanunk mindig mindenfelé, nincs megállás, semmire nincs idő. Van egy „kemény mag” Környén, és hozzájuk csatlakoznak mindig újak, akik dacolnak a stresszel, úgy gondolják, hogy utazni még mindig olcsóbb és idegeket vasaló élmény, mint a stressztől megbetegedni. Márpedig egy párnapos kirándulás igencsak kivásolja az ember idegeit, kiváltépp, ha mindezt úgy tesszük, hogy az idegenvezetőre bizzuk magunkat. Már sokadszor számolok be a lap hasábjain a környeiek különböző országokban tett látogatásáról, teszem egy kicsit talán azért is, mert egy-egy különleges útról hazatérve, az az érzés kerít hatalmába, hogy bárcsak mindenkinél megmutathatnánk mindazon természeti szépségeket, amiben részünk volt, hogy átélhesse mindenki egy-egy ilyen varázslatos útnak az élményét.

Kerecsényi Józsi féle utazásszervezésnek már nem kell reklám, hiszen szájról-szájra jár a hír, hogy éppen hova készül a „csapat”, és mire az indulás napja elérkezik, megtelik a buszutazást imádó emberekkel. Egy ilyen jól megszervezett, inkább az 50 pluszosokból álló Szlovén körútról május végén tért haza a társaság, ami talán, ha rangsorolni lehet különleges volt a különlegesek között. Szlovénia nem nagy ország, könnyedén bejárható és a csoport a klassz útitervnek köszönhetően be is járta. Maribor, Ljubljana csodás városainak megtekintése után egy remek alpesi jellegű kisfaluk egyik családi panziója adott három éjszakára otthont, annak minden kényelmével, maximális svédasztalos gasztronómiai élvezetével együtt. Hogy az utazás a legkiválóbb hobbi, mi sem bizonyította jobban, mint amikor megcsodálhattuk Savica vízesés semmihez sem fogható látványát, mely csodálatos kezdete egy 100 km-es útnak, hogy végül vize majd a Dunába keveredjen a többi tápláló vizekkel. A látvány minden pénzt megért, és megérte a fáradozást, az 554 részben köves, sziklás lépcsős megmászását, hogy aztán élvezhessük a vízesés hűsítő permetét. De hasonló csoda volt a posztójnai cseppkőbarlang megtekintése, mely az UNESCO világörökség része és a világon egyedülálló. Nem kevésbé égett bele az ember retinájába az azúrkék végtelen, az Adriai tenger Pirannál, hiszen ez az ékszerdoboznak beillő kisváros mindennel rendelkezik, ami kell egy ilyen életérzéshez. Portoroz városkájára a maga eleganciájával, homokos tengerpartjával vette le a

lábáról, illetve vettette le a cipőjét sokunknak, hiszen a kellemes, fürdésre alkalmas tengerben lábat áztatva érezhettük a sós tenger simogató hullámain. Mókás volt ez abból a szempontból is, hogy nem sokkal később már a felvonóval az 1500 méter magas Vogel hegyre suhantunk fel szó szerint, hiszen a közel egy km-es utat ó perc alatt tette meg az igen meredek drótkötél felvonós kabin. A Júlia Alpokba a tél még harcolt a nyárral, így megmosakodhattunk a hóval, dobálhattuk egymást a rögtönzött hógolyócsatában. A körülölelő hófödte hegycsúcsok lenyűgözően káprázatos hátteret varázsoltak a fotózáshoz. Nem kevésbé volt különleges a bledi tavon a pletnának nevezett csónakkal elérni a kis szigetet, ahol a 100 lépcsős megmászásának jutalmául pazar kilátás nyílt a tóra, a városkára. A sziget tetején kimagasló templomban a legenda szerint, aki a harangot meghúzza, s közben gondol valamire, az valóra is válik. Sokan harangoztunk, majd meglátjuk... Ennek a tóparti kisvárosnak van még egy nevezetessége, mégpedig a bledi krémes, amit nem szabad kihagyni. Igaz számolgatni sem a fizetésnél az euró és a forint közti viszonyulást, de meg kell hagyni, hogy ami finom, az finom. Kedves olvasó, bizonyára sokan emlékeznek még arra, hogy volt egyszer egy Somfai cukrászda Környén, ahova vasárnap délutánonként beülhettünk egy krémesre, nos, ez a bledi krémes azt az időt hozta vissza. Nem zselatinos, nem műtejszínes, hanem igazi főzött krémmel, tehén láttá tejből készült tejszínnel varázsolt el bennünket az íze. Befejezésül azért még egy személyes élményt engedjenek meg, hogy megosszak, bizonyítandó azt, hogy mennyire családias kis

társaság szokott összejönni ezekre a közös utazásokra: E sorok írója éppen sokadik születésnapját ünnepelte a hazafelé tartó napon, és akkora meglepetés/ekben volt része, mint még soha életében eddig. A reggeli indulásnál 45 útitárs énekelte a „happy birthday to you” c. dalt a buszban, és ezt még fokozandó délután a lendvai kilátó megtekintésekor egy rögtönzött táncos, igazi Szlovén harmonikakíséretes szülinapi partit is szerveztek az útitársak emlékeztetéssé téve a napot. Sajnos pár sorban nem lehet megosztani és érzékeltetni azokat a mesés szépségeket, amelyeket láthattunk, de talán el lehet kicsit képzelné, és aki teheti, a technika segítségével már végignézheti az interneten, merre is jártak a környei utazók. Ezernyi szépséggel teli, felejthetetlen út volt. Bizunk benne, hogy ha a jó sorsunk – no és a pénztárcánk – megengedi majd, szeptember végén az olaszországi Velencébe tartó út is hasonlóan jól sikerül, hiszen a társaság adott, a két kiváló gépkocsivezető úgyszintén. És nem felejthetünk meg a kirándulások „mozgatórugójáról” a lexikális tudással maximálisan megáldott idegenvezetőről, aki mindent megmutat a látóvalókból, s aki a szokásoktól eltérően nem a hagyományos esernyőt használja a városnézések során, hanem a speciális, teleszkópos rúddal ellátott Környe zászlót emeli a magasba iránymutatóként. Ezt a zászlót a két út közötti időben féltve őrzi Kerecsényi Józsi, hogy aztán minél több országban mutathassuk büszkén, hogy honnan is jött a csoport. Utazni jó, mert az élményt, amit a befektetett pénzünkért cserébe kapunk, senki nem veheti el tőlünk.

Varga Katalin

Négy aranyérem Seregélyesről

Május 26-án rendezték meg a XV. Seregélyes Kupát, ahol a környei Gyémánt Kempo SE színeiben 4 versenyző mérette meg magát, és öregbítette kiváló teljesítményével az egyesület hírnevét. Bognár Levente mester tanítványai 4 aranyérmet is begyűjtöttek.

Budai Levente formagyakorlatban, földharcban és C-Viadalban nem talált legyőzőre, a fegyveres formagyakorlata és a Stop Semi Contact után ezüstérmet vehetett át, míg önvédelemből a harmadik helyen végzett. Adamek Lili önvédelemből aranyérmes lett, Ifj. Unger János Stop Semi Contact-ban a második, C-Viadalban a harmadik helyen végzett, s Molnár Alex szintén bronzérmes teljesítményt nyújtott önvédelemből.

Horgászverseny

Környei Horgász Egyesület horgászversenyt szervez tagjai részére július 7-én. Nevezni Török Mihály elnöknel lehet személyesen, vagy a helyszínen 06.50-ig, a nevezési díj 500 Ft, amely tartalmaz egy adag ételt és egy italt. Bővebb információ előzetesen a 06 30/201 3891-es telefonszámon kérhető.

Helysorsolás: 06.00-06.50-ig érkezés sorrendjében, etetés 06.50-tól, a verseny 7 órakor kezdődik és délig tart. A versenyen fogott nemes halból 1 darab és 5 kilogramm egyéb hal az éves fogási lehetőség felett elvihető. **Díjazás:** az első 5 legtöbbet fogó versenyző (súly). Különdíj: a legnagyobb halat fogó versenyző. A verseny napján 00.00-12.00-ig horgászati TILALMAT rendel el az egyesület vezetősége. A programra az érdeklődőket, családtagokat, fesztiválra érkezőket szeretettel várja az egyesület, amely mindenkit vendégül lát egy tál étellel. A versenyt a FISCH KFT. Tatabánya és Környe Község Önkormányzata támogatja.

Közérdekű információk

Gyermekorvosi rendelés júniusban és júliusban

A nyári szabadságok miatt júniusban és júliusban változik a rendelési idő a gyermekorvosi rendelésben, ahol az érintett napokon Dr. Bognár Ágnes fogadja a kis betegeket. Június 25-én és 27-étől 29-éig, valamint július 4-én és 6-án 10.30-tól 12 óráig, június 26-án és július 5-én 8-tól 9.30-ig lesz rendelés.

NYÁRI MUNKÁLATOK

A Művelődési Ház és a Községi Könyvtár nyári karbantartási munkálatok miatt július 23-a és 29-e között ZÁRVA TART.

Házhoz menő szelektív hulladékgyűjtés

KOMPOSZTÁLHATÓ hulladék gyűjtése

A levágott fűvet és egyéb lágyszárú növényeket a szolgáltató megfelelő teherbírású

zsákban, illetve maximum 70 centiméter hosszú, és 50 centiméter átmérőjű kötegekben összekötve, alkalmanként legfeljebb 0,5 köbméter mennyiségben szállítja el az ingatlan elől. A nem megfelelő méretű és mennyiségű, rendezetlenül kihelyezett ágnyesedéket a társaság nem szállítja el. A meghirdetett gyűjtési napon kívül a kommunális hulladékszállítás napján is elviszik a zöldhulladékot, amennyiben az a cég emblémájával ellátott többelhulladékös zsákban van kirakva, melyet külön meg kell vásárolni. A komposztálható hulladékot úgy helyezze ki, hogy az a közterületet ne szennyezze, a zsákban kihelyezett zöldhulladék közé kommunális hulladék NEM kerülhet.

KÖRNYEBÁNYÁN, TAGYOSPUSZTÁN, SZENTGYÖRGYPUSZTÁN ÉS IRTÁSPUSZTÁN
július 3., augusztus 7., szeptember 4., október 2., november 13.

KÖRNYÉN
június 26., július 24., augusztus 28., szeptember 25., október 30., november 27.

ÚJRAHASZNOSÍTHATÓ hulladék gyűjtése

Környe hulladékgazdálkodási közszolgáltatója, a Vertikál Zrt. az ingatlanoktól havi két alkalommal, az adott gyűjtési napokon szállítja el az átlátszó zsákban kihelyezett műanyag, fém és papír hulladékot. A házhoz menő szelektív hulladékgyűjtésnek nincs mennyiségi korlátja, a szelektív hulladékgyűjtési napokon a meghatározott rendszerezési feltételekkel megkötés nélküli mennyiségben helyezhető ki a szelektív hulladék, bármilyen átlátszó zsákban.

KÖRNYEBÁNYÁN, TAGYOSPUSZTÁN, SZENTGYÖRGYPUSZTÁN ÉS IRTÁSPUSZTÁN

június 28., július 12., július 26., augusztus 9., augusztus 23., szeptember 13., szeptember 27., október 11., október 24., november 8., november 22., december 13., december 28.

KÖRNYÉN
június 26., július 10., július 31., augusztus 13., augusztus 29., szeptember 11., szeptember 26., október 9., október 24., november 6., november 20., december 4., december 18.

27. Nemzetiségi és Sörfesztivál Környe – 2018. július 6–8.

A Nemzetiségi és Sörfesztivál valamennyi programja **DÍJTALANUL** látogatható.

ÍZELÍTŐ A PROGRAMOKBÓL

Július 6. (péntek)

18.00 Red Stone's Co.
19.15 Balaskó Csaba és barátai
20.30 Balatone Díkor
22.00 Karaoke POSTI-val
24.00 Disco

Az éjszaka során sörhas – és sörívó verseny

17.15 Tatabánya Bányász Mazsorett Együttes
18.00 Miller Zoltán
18.45 Tolvai Renáta
20.00 MAGNA CUM LAUDE
21.45 Tűzijáték
22.00 Útcából a Somorer Jungs zenekarral

Szombaton 13.00 és 20.00 óra között a tatabi Dotto Kisvona díjmentesen szállítja a fesztivál vendégeit a faluban.

Július 7. (szombat)

7.00 Zenés ébresztő: Schwowischi Buam

A sportpályán

9.00 Auerhammer János Ifjúsági Labdarúgó Kupa

A tóparton

7.00 Horgászverseny
12.00 Gulyásparti
12.00 Kenuzás és kajakozás a környei tavon

A nagyszínpadon

14.30 Vendégcsalogató Saarer Drei
15.00 ÜNNEPÉLYES MEGNYITÓ
15.10 A 10 esztendő partnerkapcsolati szerződés megerősítése Tardoskeddel
15.30 Német Nemzetiségi Dalkör Környe
16.00 Tardoskeddi Rozmaring Dalkör
16.40 Vértestolnai Német Nemzetiségi Dalkör

Július 8. (vasárnap)

Boldog II. János Pál pápa tér

11.00 Ünnepi nemzetiségi szentmise a Római Katolikus Templomban
11.45 Koszorúzás a Kitelepítési Emlékműveknél
12.00 Tézene a Schwowischi Buam zenekarral

A nagyszínpadon

14.30 Vendégcsalogató Schwowischi Buam zenekar
15.00 Kerényi Béla Református Diakóniai Intézet Lakóinak műsora
16.00 Liget Line Dance – Száríliget
17.15 ABBA SISTERS
18.00 Opitz Barbara
19.00 Jazz-telen
20.00 REPUBLIC
21.30 Black Diamonds Steffenberg
22.00 Vegas Show Band

A kézilabda pályán

18.30 A komáromi FBI Street Generation kerékpárosok bemutatója

Bemutatkozik Tardoskeddi: Tardoskeddi utca

Szombat és vasárnap délután Karikatúra Angie „Walt Disney stílusú” karikatúrái, lufi hajtogató bohóc, valamint kézműves utca várja az érdeklődőket.

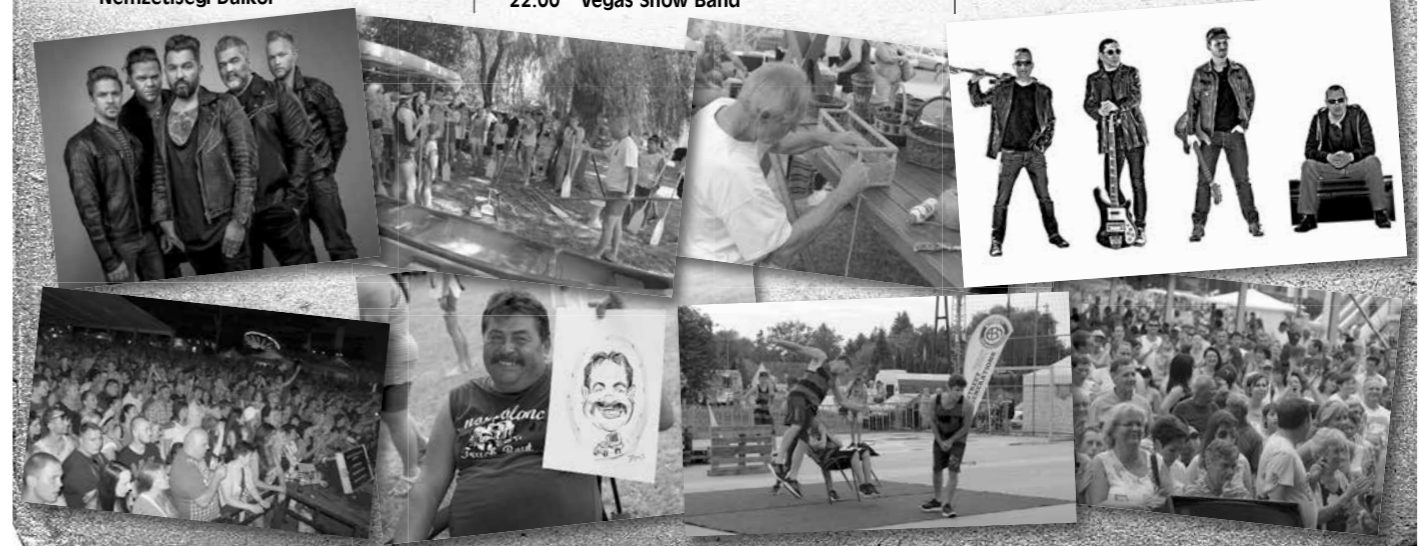
KÉZMŰVES ÍZELÍTŐ: üvegfúvás, fafaragás, kosárfonás (Tardoskeddi Élő Hagyományok Polgári Társulás), kézműves szappanok, szóttesek, kerámia, textiltermékek, gyöngyfűzés, ásvány- és faékszerek, beton dísz tárgyak, kukoricacsuhé kompozíciók, üveg gravírozás, pirográf képek, papírfonás.

Mindkét nap díjtalan Csíri-Biri Játéktár, arcfestés, csillámtetkő.

Vasárnap délután villámtorna a műfüves pályán.

A három nap műsorvezetője: Posti és Gazdag Kriszta

A műsorváltogatás jogát az önkormányzat fenntartja!

Kiadja: Polgármesteri Hivatal 2851 Környe, Alkotmány út 2. A kiadásért felel: Beke László polgármester • 06 30 7681624

A szerkesztésért felel: Salamon Gyöngyi • 06 30 387 4690 • hirhozo@kornye.hu • www.kornye.hu

Nyomdai munkák: JÁ-KI PRESS Nyomdaipari Kft. 2851 Környe, Rákóczi F. u. 73. A sokszorosításért felel: Jávor Zsolt ügyvezető

GYÜLEKEZETI NAP a Környei, Oroszlányi és Tagyospusztai Gyülekezeteinkben

Istennek hála 2018. május 21-én, pünkösöd másodnapjának délutánján, immáron 3. alkalommal tarthattuk meg a gyülekezeteinket összefogó és a gyülekezeti tagjaink számára kötetlenebb találkozást biztosító gyülekezeti napunkat.

Az oroszlányi istentiszteletet követően, délután négy órára kezdtünk el gyülekezni a Tagyospusztai Vitéz Dinnyés Zsigmond Református Konferenciateremben. Az asszonyok igyekezetének és szorgos kezének nyomán, már szépen elrendezett terep és megterített asztalok vártak minden érkezőt. Lassan gyülekeztünk ugyan, de az áhítat kezdetére sok fiatal családdal és gyermekkel kiegészülve, bizony szép számmal indulhattunk neki a délutánnak. Isten Igéje János evangéliuma 6. részének 48-51. versei alapján szólt közöttünk és bátorított bennünket arra, hogy merjük megragadni azt a kenyeret, amelyre a sok kapkodás közepette a legnagyobb szükségünk van. Merjük megragadni és a mindennapjaink részévé „engedni” a Krisztust. Azért, hogy az ige valóban elkísérhesse mindenkit, a jelenlévők a nap végén egy-egy héliummal feltöltött, de ami ennél is fontosabb, igéskártyával ellátott lufival térhetett haza. Az áhítatot követően megtanultuk a „Kenyered és borod táplál engem...” – kezdetű éneket, illetve szeretettel köszöntöttük közöttünk a Környebányai népdalkör két tagját. E két kedves hölgy egy

pünkösdi népdalcsoporttal és énektanítással is megörvendeztette nem csak a fülünket, hanem a szívünket és a lelkünket is. Ezúton is hálás szívvel köszönjük meg gyülekezeteink nevében, hogy eljöttek közénk, velünk töltötték a délutánt és még egy beszámolót is készítették erről:

Két szál pünkösöd rózsza...

Piros pünkösöd második napján a környei, oroszlányi és tagyospusztai református gyülekezet meghívására egy vidám családi délutánon vehettünk részt Tagyospusztán. Némi keresgélés után megtaláltuk Vitéz Dinnyés Zsigmond kúrióját, a jelenlegi konferencia központot, ahol terített asztal, sok színes léggömb, Isten Igéje és szeretete fogadott bennünket. Örömmel tettünk eleget Nagy Péter tiszteletes és kedves felesége meghívásának, hogy pünkösdi népdalokkal és citeramuzsikával tegyük színesebbé ezt a délutánt. A közös áhítat és daltanulás után kötetlen beszélgetés, játék és falatozás következett. Reméljük, hogy az ott hallott igék nem repülnek el a léggömbökkel együtt, hanem szívünkbe maradnak.

„Kimentem én szép piros hajnalban, kimentem én szép piros hajnalban, megmosdózta bűnös álmaiban, megmosdóztam csillogó harmatban, csillogó harmatban.” (népdal)

Bozó Kucskár Anikó és Bolemányi Magdolna
gyülekezeti tagjaink

A népdalok csodálatos világa után az udvaron, – hisszük, az Istentől ajándékba kapott – jó időben tölthettük együtt a délután további részét. A gyülekezeti tagok mondhatni egymást vendégelték meg a finomabbnál finomabb süteményekkel és italokkal, a gyermekeket pedig kinti játékokkal, bibliai rejtvenyekkel, illetve lufihajtogatással vártuk. Ez utóbbi azt hiszem sok gyermeknek okozott nagy örömet, így köszönöm meg gyülekeztünk néhány fiataljának, hogy vállalta azt, hogy ezt a „mesterséget” amennyire csak lehet elsajátíttja.

De mindenképp előtt és után is, elsősorban a Mindenható Istennek adunk hálat ezért a délutánért, találkozásért is és igaz hittel reméljük, hogy még sok alkalmat segít előkészíteni arra, hogy szeretetben, békességben, örömben és Isten Igéjének közelében gyülekezeteink tagjai együtt legyenek. Soli Deo Gloria!

Nagy Péterné
lelképásztor

REFORMÁTUS HITOKTATÁS

Szeretettel bátorítunk minden kedves szülőt és gyermeket, hogy a 2018/2019-es tanévben is válasszák a Kísfaludy Mihály Általános Iskolában a REFORMÁTUS HIT-ÉS ÉRKÖCSSTAN OKTATÁST! Emellett református hitoktatásra nyílik lehetőség a Vackor Óvodában, illetve a tanórak után, előre megbeszélt időpontban, vegyes korosztályú csoportban, a református gyülekezeti teremben.

A TEMPLOMFELÚJÍTÁS FOLYTATÓDIK

Nagy örömmel szolgál, és végtelenül hálásak vagyunk mindenképp a Mindenható Istennek, de Környe Község Önkormányzatának, gyülekezeti tagjainknak és a településen élőknek is azért, hogy az elmúlt évben templomunk belső tere teljesen megújulhatott. Emellett reménységgel tekintünk az előttünk álló hónapokra, amikor ismét a nagymérvű Önkormányzati támogatásnak köszönhetően, a templomunk külseje és környezete is felújítás előtt állhat. Ezen felújításokhoz ismét szeretettel kérjük a gyülekezeti tagjaink mellett, a lakosság – lehetőségeik szerint – fizikai, illetve anyagi támogatását. Pénzbeli támogatásukat megtehetik lelkészi hivatalban, illetve a gyülekezet bankszámlájára történő befizetéssel.

Kedvezményezett neve:

Környei Református
Missziói Egyházközség
Számiaszám: 11740061-20024839

ADOMÁNYAIKAT HÁLÁS SZÍVVEL
KÖSZÖNJÜK!

KONFIRMÁCIÓ GYÜLEKEZETÜNKBEN

2018. május 13-án, a vasárnapi istentisztelet keretein belül, Istennek hála négy lelkes fiatal tehettét konfirmációs fogadalmat református gyülekezetünkben. A konfirmációs fogadalmatétel, általában a 13-14 éves korosztályt érinti. Azonban vannak olyanok, akik felnőttként érzik készen magukat arra, hogy megvallják hitüket és elkötelezzék magukat az Isten szerinti élet mellett. Mégis egyházi gyakorlatunk szerint, a 7-8. osztályos tanulók azok, akik már önmaguk is képesek dönteni például a jövőjük, a terveik vagy éppen a saját hitük, meggyőződésük felől. Ma már ugyan – hadd fogalmazzak így- kiment a divatból, de Istennek hála vannak még olyan családok, akik hitben nevelik a gyermekeiket, esetleg még gyermekkorukban meg is kereszteltetik őket. A keresztelés ebben az esetben nem más, mint egy áldáskérés a Mindenható Istentől gyermekük életére,

illetve egy fogadalmatétel a szülők és keresztelők részéről arra vonatkozóan, hogy gyermekeiket, gyermekeiket hitben nevelik. Így a konfirmációs alkalom, mondhatni egy személyes megerősítés a korábban tett fogadalmatételnek. A fiatal a konfirmációja alkalmával kijelenti, hogy mindazt, amit Istenről és az Istennek tetsző életéről, illetve a református egyházzal és annak gyakorlatáról tud, azt saját elhatározása szerint igyekszik egész életében meg is tartani. Nyilván nem könnyű döntés és pláne nem könnyű út ez egy fiatal számára. De az ő segítségükre és támogatásukra szolgálnak a konfirmációra felkészítő alkalmak, az istentiszteletek, de mindenképp azok a példák, sőt, talán példaképek, akik a családjuk körében, tágabb környezetükben és a gyülekezetükben is jó mintával járnak elől arra nézve, hogy mit jelent Isten szerinti jó és igaz embernek lenni és a keresztyén hitet megélni és megvallani a mindennapokban is. Így adunk többeszer is hálat eddigi, az idej és az elkövetkezendő fiataljainkért, akik reménységünk szerint gyülekezetünk állandó tagjai lesznek. És továbbra is imádságban hordozzuk a most konfirmáltak: Bacher Zsófia, Bán Attila Márk, Kun Orsolya és Pírityi Dominik életét is! Illetve a következő tanévben is hívjuk és várjuk a konfirmálni kész fiatalokat és felnőtteket egyaránt.

Nagy Péterné, lelképásztor